

בש"פ 6734/17 - מדינת ישראל נגד יاسر אבו סולב, מהדי הוואשה

בבית המשפט העליון

בש"פ 6734/17

כבוד השופט ד' מינץ
מדינת ישראל

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

1. יاسر אבו סולב
2. מהדי הוואשה

המשיבים:

בקשה להארכת מעצר שביעית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה – מעצרים),
הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה – מעצרים),
התשנ"ו-1996

עו"ד הילה גורני
עו"ד שאדי נאטור
עו"ד מור מלכה

בשם המבקש:
שם המשיב 1:
שם המשיב 2:

החלטה

בקשה להארכת מעצר שביעית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996. כתוב האישום מייחס למשיבים עבירות של סיכון חי אדם בנסיבות תחרורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, השגת גבול, החזקת מכשירי פריצה, קבלת נכס שימושו בפשע ושתי עבירות של התפרצויות למקום מגוריים וגנבה. למשיב 1 מייחסות גם עבירות של נהגה ללא רישיון וננהגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. למשיב 2 מייחסת בנוסף עבירה של הפרת הוראה חוקית.

1. נוכח העובדה שמשמעות הריאות הסתיממה בבית המשפט המחויז ואך הושמעו סיכון התביעה וסיכון ההגנה עתידיים להישמע ביום 22.10.2017, המחלוקת בין הצדדים ה证实ה אף לגבי שאלת הזמנת תסקير מעצר עדכני על אודות משיב 1 והסכמה משיב 2 להארכת מעצרנו נוכח החלטת בית המשפט המחויז מיום 30.8.2017, במסגרתה מצא בית המשפט לנכון להזמין תסקיר מעצר עדכני לגבי משיב 2.

עמוד 1

2. כאמור בית המשפט המ徇ז הורה על הזמנת תסקירות מעוצר בעניין משיב 2 ומישיב זה חשש כי אם ייתן את הסכמתו להארכת מעצרו בבית משפט זה בהליך זה, יסולל שחרורו לחולופת מעוצר לאחר קבלת תסקירות בבית המשפט המ徇ז. חשש זה לא הפגג גם נוכחות הצהרת בא-כוח המבוקשת כי לא יטען בבית המשפט המ徇ז שההסכם להארכת המעוצר בהליך זה תיזקף לחובת המישיב בבית המשפט המ徇ז. בא-כוח המשיב 1 טוען, כי אין מקום להפלות בדין של משיב 1 לעומת משיב 2 ואם הזמן תסקירות מעוצר בעניינו של משיב 2, יש לעשות כן אף לגבי משיב 1.

3. כאמור, הליך שמיעת הראיות בבית המשפט המ徇ז הסתיים זה מכבר ואף נשמעו סיכון ההגנה אמרורים להישמע ביום 22.10.2017 ובנסיבות אלה די נהיר כי יש להיעתר לבקשתה כדי לאפשר את סיום המשפט וכתיבת הכרעת הדין בסדרם. כמו כן, פשיטה כי הארכת המעוצר בשל הצורך לסיים את המשפט אינם גורוע ואינו פוגע באופן כלשהו באפשרות מי מהמשיבים לזכות בשחרור על ידי בית המשפט המ徇ז אם הם י██ננו אותו כי יש לשחררם לחולופת מעוצר. לפיכך, חששו של משיב 2 איננו במקומו.

4. באשר למשיב 1, הרי שנלמד שעובר למתן החלטה ביום 30.8.2017 הוא לא נקט את ההליכים שננקט בהם משיב 2. לפיכך, ההחלטה על קבלת תסקירות בעניינו של זה האחרון, לא התקיימה למשיב 1. קשה עד בלתי אפשרי להעיר במסגרת זו אם בכך הופלה המישיב 1 לרעה לעומת חברו, אך ככל מקרה, עניין זה מסור לשיקול דעתו של בית המשפט המ徇ז האמון על הליך המעוצר ודבר לא מונע ממשיב 1 לעתור לקבלת תסקירות שם.

על כן אני נעתר לבקשתו ומאריך את המעוצר כمبرוקש החל מיום 16.9.2017-ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 15-09-24704 בבית המשפט המ徇ז בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ב באלוול התשע"ז (3.9.2017).

שופט